

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio prima generalis de rebus omnibus quæ in Sacra Hostia &
Calice continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

postea etiam adiuvat, ad agendas gratias, ob acceptos fauores & beneficia. Propter omnes hos fines subiiciemus hic septem Meditationes ex quibus hauriatur omnium magnalium, quæ in diuino hoc Sacramento continentur, plenior cognitio. eruntque tanquam fundamentum eorum, quæ de ipso ad nostrum institutum dici poterunt.

*Consideratio prima generalis de rebus omnibus, quæ in Sacra
hostia & calice continentur.*

Pro die
Dominico.
Punctum. 1.

Summa li
beralitas.

a Cant. 8. 7.

PRI MVM oculos fidei conijce in *quinque* res, quæ sub accidentibus panis & vini continentur: quæ veluti summa quadam, siue capita sunt omnium quæ in hoc diuino Sacramento inueniuntur: **CORPVS** scil. **I**ESV Christi **D**. **N**. pretiosus eius **S**ANGVIS, **A**NIMA sanctissima, **M**ERITA eiusdem infinita & satisfactiones, ipsa denique æterni verbi **P**ERSONA cum tota sua **D**I_VI_NI_TA_TE, in quibus rebus apparet infinita huius Domini charitas, & profusio. Nam suprema alicuius hominis charitas, & liberalitas in eò maxime eminet, quæ summum tribuat quod potest, & habet, idque cum amore ad eò perfectio, ut totum illud, *parum* illi esse videatur; aut ita illud, quasi *nihil* esset, occultet. non enim ob inanem ostentationem, sed ex puro, & mero amore illud largitur: iuxta illud quod dicitur in Canticis: *si dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despicit eam.* O homo plusquam homo **C**hriste **I**esu, **D**eus & homo verè! quam accommodatè infinitam tuam charitatem nobis in hoc Sacramento manifestas! totam domus tuæ substantiam, nihil eius excipiendo, nobis tribuens! Hic enim tuam ipsam *domum*, tuum scil. corpus Sacratissimum nobis tribuis; *substantiam* quoque qua domus illa alitur, pretiosum scil. tuum sanguinem; *habitatorem* eius, sanctissimam animam tuam, ac diuinam tuam personam; *supellectilem*, qua illa exornatur; thesaurum, qui illam ditat, tuas scil. virtutes & merita infinita. Et cum donum hoc reuera sit infinitum: ita tamen illud occultas, ut parum aut nihil tibi esse videatur; siquidem illud inuoluis, ac tegis accidentibus vnius boli panis, & vnius sorbitiuncula vini: ut sic appareat te omnia ex amore, & ad infinitam tuam charitatem fidelibus tuis manifestandam effundere. Laudet te o Domine ipsa met Charitas tua; & ob tale donum glorificet: illa siquidem sola hoc plenè facere potest. Sed quid meritò pro tanto dono offerre ego poterò: en totam substantiam domus meæ, corpus, sanguinem, animam & totum me ipsum, cum omnibus meis fortunis, libertate; & omnibus, quæ vel nunc habeo, vel habere possum, tibi offero. Quod totum exiguum valde & quasi nihil est comparatione eius, quod tu mihi largiris, & quod ego offerre tibi cuperem: siquidem si plurima alia haberem, omnia simul offerrem. Ex nunc Domine cum Sponsa dicere statuo: *b dilectus meus totus mihi, & ego tota illi*, ille enim totum se in meum tradit nutrimentum: & ego me totam

eius

eius confectio seruitio: & cum ipse nihil eorum, quæ habebat sibi retinuerit, sed totum se dederit: nihil ego eorum, quæ habeo, retinebo mihi: sed quidquid illud est, ipsi ex nunc trado.

SED ulterius progreditur charitas, & liberalitas Saluatoris in his donis, & modo ea largiendi. multò enim plura largitus est, quàm promiserit; & quàm ad necessitates nostras reparandas erat necessariù. Promiserat quidè ipse, daturum se nobis, *carne[m] suã & sanguinem: ut non moreremur, sed uiueremus in æternum.* ad quod suffecisset, si carnis suæ particulam, qualis illa fuit in eius circumcisione abscissa; & sanguinis sui guttam aliquam, qualis illic fuit effusa nobis reliquisset. Nam, cum iste partes infiniti essent valoris, quia caro & sanguis erant Dei, satis erant pro nostro remedio: sed quemadmodum infinita eius charitas non se ijs continuit, quæ fecit in circumcisione: sed voluit ulterius totam suam carnem in passione vulnerari, & cruciari, totumq; sanguinem effundi, ut eius redemptio esset copiosissima: ita etiam vult totam suam carnem, totumq; sanguinem ad nutrimentum nostrum nobis dare: ad maiora ostendenda indicia amoris, ac desiderij, quo tenetur, vtilitatis & commodi nostri. Et similiter: quamuis ad veritatem verborum Consecrationis satis fuisset, nobis dare in Sacra hostia solum corpus, & in sacro calice solum sanguinem: voluit tamen, ut cum ipso corpore sanguis quoque, & anima coniungeretur; & similiter cum sanguine anima, & ipsum corpus: & omnia simul cum ipsa diuinitate coniungi: ita ut quicquid ipse habet, coniungatur cum omnibus quæ nos habemus; eaq; sanctificet ac perficiat, hac ratione nos obligans, ut sancti simus in corpore, & in anima, in carne, & in spiritu: & ut liberaliter illi offeramus, non solum quod iubet offerri; sed etiã quod vel tantum consulit. O DEVS liberalissime, cuius liberalitas nostram omninò obscurat: eò quòd tanta tua liberalitate, ad eò nos tibi reddas debitores, ut quicquid pro gratiarum actione offerre possumus, quasi nihil esse videatur! Quid, n. dare tibi possumus quod tuum non sit? & quid offerre, quod non ex obligatione debeamus? accipe Domine, quod mihi dedisti, ad eò .n. liberali & generosa voluntate illud offero, ut quamuis totum fuisset meum, nec tibi tot nominibus debitum, liberalissime tibi obtulisset: ut ita tibi obsequi & placere possem.

SED multò adhuc amplius admiratione mouet, ac recreat ipsa diuinæ sapientie adinuentio, ad hanc suam liberalitatem erga nos plenius explendam. Quis enim sciisset, aut facere potuisset: ut perfecti alicuius viri corpus, res ad eò parua caperet, qualis est hostiæ particula? & ut totus eius corporis sanguis in vna gutta vini consecrati contineretur, *dicitur est sermo iste, (dicebat aliqui ex eius Discipulis protetui) & quis potest eum audire?* sed omnipotens noster DEVS, cuius viscera ob magnitudinem suæ misericordie sunt tenerrima, nouit ita pinlere, suumq; corpus & sanguinem comprimere: ut minima particula totum

b Cant. 2. 10

Punctum 2.

c Ioan. 1. 53.

Totam carnem & sanguinem vtrouique donat

Punctum 3
Sub parua specie magnus latet Deus.
d Ioan. 6. 63.

Isai. 39. 20

Luc. 6. 38

g Zac. 9. 17

h Exo. 16. 6

Mensura
bona.

i Luc. 6. 38.

Bis se Deus
largitur in
SS. Sacra-
mento.
Imo sapius.

1. Punctum

caperet; et q; cibus, & potus non *i. e. dubi* (inquit Iaias) *vobis Dominus panem arctum, & aquam breuem.* & quis panis magis arctus, q̄ qui in vno bolo integri hominis corpus cōtinet: & quis haust^o magis breuis, quā q̄ in vna gutta totū hominis sanguinē includit: O Deus liberalissime: qui *f. mensuram bonam, & confertā, & coagitatā, & supereffluentem,* daturū te nobis pmisisti; & quid aliud est diuinū hoc Sacramētū, quā mensura quēdā huic similis: mensura. n. est bona. quia cōpletitur, quod est *g bonū & pulchrū* Deus est plena; quia virtutes oēs, & merita Iesv Christi continet; est *coagitata*: quia omnia redigit ad paruum & breuē bolū; est *supereffluens*: quia plus dat, quā ad reparationem nostrā sit necessariū: adeoq; copiosē, vt q̄ superest, sit infinitū, Filios Israel iuferas olim, certā mensuram singulos ex Manna colligere: & vnusquisq; in ea mensura habebat, quo se aleret sufficienter: ita, vt *h nec qui plus collegerat, habuit amplius. nec qui minus parauerat, reperit minus. sed singuli iuxta id, quod edere poterant, cōgregauerunt.* Sed quid illi mensurę ad hęc, in qua datur verū Māna infinitę dulcedinis & excellentię ita cōpressum & coagitatum, vt tantum in exigua parte Sacramenti accipiatur, quātum in magna: quamcunq; partē reuerenter suscipiēti dederis; tribuis illi ingentis magnitudinis mensurā: bonā ob gratiā, quā cōmunicas: plenā, ob augmētum omnium virtutum; *coagitatā* ob firmitatē, quā simul concedis; & *supereffluentem*, ob ea, q̄ addis ex liberalitate, tribuēs illi etiā illustrationes tuas, & consolationes spirituales: idq; interdum in rāta abundantia, vt feruor interior nō potēs se intra cor ipsum cōtinere, superfluat, cum magnis iubilis & letitię saltibus. O si mihi daretur, ita me ad te suscipiēdum preparare, cum mēsurā quadā sanctis cogitationib⁹ *referta*; multis mortificationib⁹ *coagitata*. & feruentibus affectib⁹ *supereffluente*: vt bonis frui possē, quę in S. hoc Sacramento largiris: siquidem tu dixisti: *i qua mensurā mēsi fueritis, remetietur vobis,* tantam scil. gratię mensuram nos accepturos, quanta fuerit mensura nostrę dispositionis ad eā suscipiēdā.

DENIQVE elucet infinita Dei liberalitas in eo quod bis eādē rem in hoc Sacramento largiatur. Quicquid enim dedit in Sacra hostias idē dat etiam in calice, si & is est suscipiendus. nam carnem, quę propriē non est nisi cibus ita parat, conditque in calice, vt cum ipso sanguine sit potus: & sanguis in ipsa hostia sit cum ipso corpore cibus: hos enim modos, & vias hic Dominus adinuenit, vt suis electis magis indulgeret. sanguine ipso suo ratificans, & confirmans bonum, quod facit in illorum gratiam.

Consideratio secunda, De glorioso Christi D. N. Corpore.

P RIMUM agnoscendum est, & aspiciendum in Sanctissimo hoc Sacramento gloriosissimum D. N. corpus, cum ea integritate, pulchritudine, & maiestate, quam habet in cęlo empyreo, *quatuor* glorię dotibus exornatum: quas in die suę Resurrectionis induit. Nam ibi est immortale, & impas-

bile